

Arrest

**nr. 51 320 van 18 november 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 15 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot afgifte van bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 9 september 2010 .

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 20 maart 2006 bij de Belgische autoriteiten een asielaanvraag in, die werd afgesloten door een negatieve beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen op 6 april 2007.

1.2. Op 8 mei 2007 diende verzoeker een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van (oud) artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 13 februari 2008.

1.3. Op 5 maart 2009 diende verzoeker een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

1.4. Op 3 augustus verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris de in punt 1.3. bedoelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond. Deze beslissing werd volgens verzoeker betekend op 9 september 2010. Zij wordt bestreden met een afzonderlijk annulatieberoep (RvV 59 241, arrest nr. 51 321 van 18 november 2010).

1.5. Op 9 september 2010 wordt een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker betekend onder de vorm van een bijlage 13. Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...)

• De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2 ° van de Wet van 15 december 1980).

° Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen op datum van 06.04.2007

° Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 08.11.2007. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land. (...)"

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad stelt vast dat verzoeker nalaat een middel te ontwikkelen dat gericht is tegen de bestreden beslissing. Blijkens het verzoekschrift herneemt verzoeker integraal het middel dat gericht is tegen de in punt 1.4 bedoelde beslissing. In fine van zijn verzoekschrift stelt verzoeker het volgende: *"Aangezien de Dienst Vreemdelingenzaken de beslissing van ongegrondheid in toepassing van art. 9 bis Vreemdelingenwet niet correct kan hebben gemotiveerd en deze beslissing verknocht is aan het uitwijzingsbevel dient ook het uitwijzingsbevel te worden vernietigd indien zou komen vast te staan dat de beslissing van ongegrondheid vernietigd dient te worden."* De bestreden beslissing strekt ertoe de illegale verblijfs-status van verzoeker vast te stellen. Het gegeven dat de in punt 1.4. bedoelde beslissing vernietigd wordt, en de ingediende regularisatieaanvraag terug "open" valt, verandert niets aan de illegale verblijfs-status van verzoeker. Daargelaten de vraag of de in punten 1.4. en 1.5. bedoelde beslissingen verknocht zijn zoals verzoeker voorhoudt, houdt dit niet in dat verzoeker er zich toe kan beperken om in zijn beroep gericht tegen de bestreden beslissing integraal het middel te hernemen dat ontwikkeld werd tegen de beslissing vermeld in punt 1.4. De Raad verklaart het beroep dan ook onontvankelijk en dient derhalve geen uitspraak te doen over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep, opgeworpen door de verwerende partij om een andere reden. Het gegeven dat verzoeker daags voor de terechtzitting nog een *"arbeidsovereenkomst-arbeider"* naar de Raad faxt, doet aan het voormelde geen afbreuk.

Het beroep is onontvankelijk.

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA